

Abstrakt ČJ

Práce dokázala, že Primakovova doktrína a myšlenka multipolarity je dodnes součástí ruského strategického uvažování a také zahraničněpolitických, strategických a bezpečnostních dokumentů. V případě Blízkého východu se Rusku daří touto politikou i řídit a dosahovat výsledků, které chtěl Primakov, tedy omezení vlivu Spojených států v regionu, rozvoj vztahů mezi Moskvou a regionálními velmocemi a posílení i uznání Ruska jako velmoci státy regionu.

Rusko tohoto výsledku dosáhlo díky pragmatické politice, která nejprve akcentovala diplomacii a rozvoj obchodu a vztahů, čímž Rusko dohnalo ztrátu vzniklou po pádu Svazu v 90. letech. V Sýrii Rusko oproti USA vystupovalo aktivně až agresivně, čímž se mu podařilo změnit výsledek konfliktu a uchránit Bašára Asada i své zájmy. Tím, že se Rusko v Sýrii stalo nejdůležitějším aktérem a tato válka měla obrovské důsledky v regionu i mimo něj, tak každý a především potom ony regionální velmoci, musel jednat s Moskvou. Moskva si tak vybudovala úzké vztahy a páky na tyto velmoci a podařilo se jí ustanovit síť vztahů, ze kterých profituje. Díky své nabyté síle se Moskva sama i skrze tyto velmoci snaží umenšit vliv Spojených států v regionu a dále exportovat ten svůj. Závěrem, lze říct, že díky dobré strategii a příležitostem se Rusko v Sýrii a Blízkém východě opět stalo velmocí.